

Egység és Egység a Természettel Egyesület

Szakmai beszámoló

NEA-MA-16-SZ-0532

„Szigetköz szárazon és vízben”

Dunakiliti 2016. 07-18- 07. 23. 6 nap/5 éjszaka

Egy meglehetősen viharos hétfője után érkeztünk meg Dunakilitire, egyesületünk ez évi nyári táborába. Táborunk résztvevői több generációs családok, illetve aktív szabadidős kihívásokat kedvelő egyesületi és nem egyesületi tagok 5 éjszakát 34 fő, 1 éjszakát 46 fő töltött el velünk. A lipóti fürdés napján és az ausztriai hajtányoláson 46 fő vett részt.

Életkori megoszlás: 14 fő gyermek végig vett részt a táborban; 15 fő 30 – 60 év közötti személy és 17 fő 60 év feletti személy volt. Ebből 4 több generációs család (szülő, nagyszülő, unokák) és 4 család 2 gyermekkel. (Jelenléti ív mellékletben)

Az első napon, július 18-án az egyetlen megépült dunai duzzasztónál tettünk gyalogtúrát illetve szakvezetéssel bejártuk a létesítményt. Érdekes előadást hallgattunk meg az építés történetéről és körülményeiről. A számítógépes irányító teremben megnézhattuk a rendszer működtetését is. Majd a Duna alatti szervizfolyosón tettünk egy sétát. Ennek ellenpontjaként a magasban is végig mentünk a zsilipek fölött, ahol ámulva láttuk a víz zúdulását a középső zsilip 1 méternyire kinyitott kapuján keresztül. A fenékküszöb 4 m-es szintkülönbséget hidal át.

Július 19-én egész napos kerékpár túrát tettünk Dunakiliti – Duna gát – Lipót – Darnószeli – Halászi – (Mosonmagyaróvár – Feketeerdő) – Dunakiliti útvonalon. A csoport Halásziban két részre vált, egy része 57 km-t, a másik fele pedig 70 km-t tekert a táborhelyünkig.

Július 20-án Lipóton bevettük a fürdőt, ahol a csúszdákon, szaunában, hullámedencében, meleg vízben nagyszerűen telt az idő.

Délután 16-kor a csoport nagy része a Lipóti pékség látogatóközpontjába ment, ahol az üvegfalú kávézóból nagyszerű rálátásunk volt az éppen ott folyó munkára. Valamint egy rövidfilmet néztünk meg a pékség alapításáról és az eddig eltelt időről.

Július 21-én 10:00-tól a hajtánypályán vártak bennünket Ausztriában. 23 km-t tekertünk a ma már vonatok által nem használt síneken. Oberpullendorf-tól Horitschon-ig tekertünk. Útközben Lakerbach-nál félretettük a hajtányokat és az itt található Eszterházy kastélyban kialakított múzeumot tekintettük meg. Az Eszterházyak grófi ágáról van szó, akiknek egyik családi temetkezési helye a magyarországi Gannán van. Mi még akkor nem tudtuk, hogy Eszterházy Pétert is oda fogják temetni. Az interaktív kiállítást magyar nyelvű idegenvezetéssel tudtuk megnézni. Délután 16:00-ra kellőképpen elfáradva, de jókedvűen értünk a végállomásra, ahonnét külön buszunkkal utaztunk vissza Dunakilitibe.

Július 22-én pénteken felhős időre ébredtünk, de mert az éjjeli vihar elvonult, elindultunk evezni. Az oktatás után 18,6 km-t lapátoltunk a zezugos vizeken. Az oldalágak betorkolásánál nagyon kellett figyelni a sodrásra, több helyen a gátak miatt csak átemeléssel jutottunk tovább. Egy zsákutcás kis mellékágon az összeboruló fák között átszűrődő napfényben, a vizet borító smaragdzöld békalencsén evezőnkkel utat vágva, a látványtól megnémulva eveztünk végig. Ha aznap már nem lapátolunk többet, már akkor is megérte volna. Este fél hatra értünk vissza a kiinduló helyre.

Ez a nap a búcsúeste napja volt. Megírtuk élményeinket egy dalban, melyet tele torokból énekeltünk a holdfényben.

Szombatra (**Július 23.**) már csak az hazautazás maradt. S a búcsúzás után a legkisebbek kérdése csengett vissza a fülemben: Jövőre is ide jövünk?

Veszprém, 2016. augusztus 9.

Stéger Ildikó
EGETE elnöke, pályázatért felelős